

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt., fél évre 7 frt., negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65 szám
Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep után való napon is

I. év.

Budapest, 1897, szombat, december 25-én.

36. szám.

Karácsonyi gondolatok.

A Megváltó világrajöttét ünnepli a keresztyén világ. A karácsonyfák ragyogása bevilágít a zord téli éjszakába. Kint fagyos zuzmára, bent, a családi tűzhelynél, a szeretet melege.

Mert ez a szeretet ünnepe, a béke ünnepe, amikor elnémul a gond, szétoszlik a harag s testvéri ölekezés fonja össze azokat, kiket a köznapi élet torzalkodó versengése szétválasztott.

Mit hoz nekünk a karácsony? Nekünk, magyaroknak, kik a politikai élet fenyegető zürzavara elől menekülünk pár napra a családi fészek szentélyébe?

A békét hozza-e? Az egyetértést? A kiengesztelődést? Mert pár nap alatt annak el kell dölni: tovább folyik-e az áldatlan küzdelem, mely alapján megrendítheti az országot.

Vagy itt is megértik az angyal szavát, mint a betlehemi pásztorok? Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön a jóakaratu embereknek.

Az angyal is úgy mondta: a jóakaratu embereknek. Csak a jóakaratuaknak.

De hát ki az, aki nem számítja magát a jóakaratuak közé? A pokol utja is csupa jó szándékkal van kikövezve, melynek gonosz végét a vak szenvedély vagy a megfontolatlanosság nem bírja, vagy nem akarja belátni.

Nem bírja, vagy nem akarja, az egyre megy. A jó szándékban nem kételkednünk. Elhisszük, hogy a függetlenségi párt olyan nagyszerű karácsonyfával

akarta megajándékozni a nemzetet, hogy egész bőségszaruja hull le arról boldognak, boldogtalannak. De nem szeretnők, hogy míg a gyertyáskáit gyujtogatja, lángba borítsa fejünk fölött az egész alkotmány épületét.

Mert ez az ország, a nem obstruálóké is egy kicsit, kiknek joguk van megtudni: mit akarnak elérni azzal a veszedelmes fenyegető jó szándékkal?

Hallgatjuk a vitát a képviselőházban. Szó, szó, sok szép szó, sok éles jogi fejtegetés arról a témáról, hogy december végén lejár Ausztriával a vám-szerződésünk. Hát igen, lejár. Ki tagadja azt? Hogy gondoskodni kell az önálló berendezésről. Nagyon természetes, hogy gondoskodni kell. Kár ezért döngölni a kaput, nyitva van. Semmi sem állja útját az önálló vámterület felállításának. Elvi ellensége nincs, barátja van minden pártban elég. Miért nem akarják, hogy alapos megfontolás után döntsön a többség annak idején?

Miért fáznak ettől az alapos megfontolástól? Az igazság csak igazság marad májusban is, ha decemberben. Vagy miért nem kezdtek alapos vitát az őszszel, az első provizorium-javaslat beterjesztésekor? Akkor még jobban lehetett volna, meg volt rá az idő. Miért elégedtek meg akkor egyszerűen elveik kijelentésével?

És miért nem halljuk hát, hogy mi az önök vámpolitikája? Hadd okuljon az ország. Szeretünk tanulni. Győzzenek meg, hogy tisztában vannak ezekkel a

kérdésekkel. Mert az önálló vámterület hangoztatása még magában nem sokat jelent. Az egy üres köpönyeg, mely alá mindenféle elfér. Hogy mi vámsorompót állítunk föl az osztrák határon s kinevezünk egy sereg új vámhivatalnokot, az még nem közgazdasági megoldás.

Vagy az a kormány gondja? Önöknek elég egy jelszót kimondani s törvénybe iktatni? A vámháborútól nem félnek. Hogy félnek? Hát mi az, amitől félnek?

No de hát ettől nekünk sincs mit félni. Persze más okok miatt. A szélsőbal nagyon jól tudja, hogy az önálló vámterület kérdését nem lehet így két hét alatt fölfújni. Legalább föl kell tennünk a gondolkodó elemekről, hogy tudják. Az obstrukció célja tehát nem lehet komolyan az, hogy az idő rövidségében bizakodva, kiereszkolják az önálló vámterület törvénybe iktatását.

Az elhallgatott, de azért a valóságos cél csak az, hogy előidézzék a törvényen kívüli állapotot, melytől remélik, hogy zürzavart okoz a szabadelvű pártban, rést tör a 67-ki kiegyezésen s kompromittálja, esetleg megbuktathatja a kormányt.

Nem magas cél, de ez is cél. Egy akna a 67-es kiegyezés alá a törvény védelmének álarca alatt. Hogy az akna milyen rombolást okoz, az mindegy. A törvénytelen állapot kell. Az kell. A házára káros lehet, veszedelmes lehet, halálos csapás lehet, de a párt érdekeinek használ. Vagyis azzal altatják magukat, hogy használ.

Szervusz, Pali bácsi.

Írta: Mikszáth Kálmán.

Lehetetlenség ma demokráciáról beszélni. A hivatalos lap sűrűn hozza grófok és bárók kinevezését, ami, valljuk meg magunk közt, nagy abszurdum. Mikor szinte dübörögve közeledik a szociálizmus Európa népeinek nyakára, a milliárd fejű sárkány, mely mindent összetapos; mikor nagy államtudósok feje abban fő, hogyan lehet a nagy tőkét, mint veszélyes daganatokat, egyenletesen szétosztani: akkor Magyarországon mintegy premium tüzetik ki a nagy tőkére, — mert aki ket-három millióskára szert tesz valamiképen (ha csunya módon is), megkapja a hét- vagy kilenczombos koronát és a királyi meghívót a törvényhozásba.

S ha még csak a szociálizmus volna, arra még azt lehetne mondani, hogy messze van. De itt van a liberálizmus nehéz küzdelme az arisztokráciával, micsoda bolondság hát, hogy a táborunkból koronként átesszük a legtöbb erőt, összeszedett harezosainkat, az ellenfélhez — hogy a fiainknak is legyen majd kivel verekednie.

Nem okos világ ez a mai. De hát iszen

a tegnapi se volt okos. És bizonyára nem lesz az a holnaputáni sem. Ebben van valami vigasztaló.

Azelőtt, meglehet, másképp festettek az emberek — de a belsejük csak ilyen volt. Én tudok egy igazi demokratát, — magyar demokratát, és el is mondom a történetét.

Minthogy teljesen igaz a dolog, el kell hallgatnom a valódi nevét (hátha szegényelné a familia), de a követtársai ha még van valaki életben közölkék Szontagh Pálon kívül, tudom ráösmernék. Vegyük, hogy Molnár Pálnak hitták — de a követek csak úgy szólították egymásközt:

- Hogy vagy te demokrata?
- Hol jártál tegnap demokrata?

Még Szemere Bertalan is csipős epigrammákat faragott rá — pedig ő is ugynevezett „szabad szellem” volt.

Szegény bocskoros-nemes familiából származott, a nagyapja állítólag csizmadia volt és nem az igazi leveleki Molnárokból való, akiről az a genealogiai versike van:

Molnár de Levelek.
Mutatják a levelek.

Olvasta Voltairret, Rousseaut, olyan bolond tanokat szitt föl, hogy a tekintetes vármegye

megijedt tőle, veszedelmes egy ficzko, ne legyen itt láb alatt, felküldte Pozsonyba követnek. Ha nem lett volna nemes ember, becsukják a vármegye tömlőcébe — ezzel lett volna vége.

Hires szép fiatal ember volt ez a leveleki Molnár. Csernovics Péterrel együtt uralkodtak a pozsonyi leányszivek fölött. Csernovicsnak pénze volt sok, Molnár Pálnak szelleme.

Hogy volt, hogy nem volt — régen elhaltak már azok az öreg asszonyok, akik apróra tudták — én csak a tényeket vonom össze, hogy a Szerencsy personalis valamelyik bálján, melyen a palatinus ő fensége is jelen volt és ahol menuettet táncoltak, leveleki Molnár Pálba beleszeretett egy grótkisasszony...

Molnár Pál nagy demokratságánál fogva természetesen nem adott semmit a grófi származásra, mivelhogy azonban a kontesz nagyon szép volt és Molnár Pál csak nagy demokrata volt és nem egyszersmind nagy számár, a kedves kis kaland kinötte magát.

A hunczut kis Amor különösen is segített rajtok. Nagy esze van annak. Szerencsy akkori bálján ugyanis jelen volt egy hires francia táncosnő, bizonyos Viganux Mari, akiért lázban volt akkoriban egész Pozsony, ahogy ezt Szentiványi György az ő diáriumaiban föl-

De otthon, ahol a politikai higgadságot el nem rontották vitarendezési hevületek és lázak, otthon kerületeikben meggyőződhetnek, hogy az ország hangulata elítéli az obstrukciót. Hát azt hiszik, hogy a nemzet életébe vágó ilyen fontos kérdésnél nem mozdult volna már meg az egész ország, ha igazat adna az obstrukciónak? Akkor nem kellene beérniök a csik-karczfalvi s nagy atádi függetlenségi körök bizalmi nyilatkozatával.

Hát nincs már több hazafi? Az egész nemzet elcsenevészedett, korrumpált, elaltatott?

Hirdethetik, de hinni nem hiszik. Mi sem hihetjük el, hogy az utolsó pillanatban vissza ne reffenjenek a nagy felelőség sulyától. Még nyitva áll a béke útja, ráléphetnek. Semmit sem áldoznak föl azzal, sem büszkeségüket, sem elveiket, sem a jövőt.

Őnök most otthon lesznek a kis gyerekeik közt és látni fogják, amint meggyulnak a mai szent estén azok a kis gyertyák. A kis gyertyák a gyerekeknek világítanak. Azok a kis gyerekek pedig világítsanak önöknek, hogy ez az ország jobban az övék, mert nagyobb időre az övék, mint a mienk, és hogy a parlamentáriszmust hótisztán, fényesen kellene örökül rájuk hagyni. Tegyük le a pártviszálykodásukat oda, ahová való: a gyerekek játék, czinkatonak, csörgök és trombiták közé a karácsonyfák alá.

POLITIKAI HIREK.

A helyzet. A lapok tele vannak kószá hirokkal. Ha két-három miniszter együtt beszél, ez rögtön „sürgős tanácskozás”, egy elejtett szó a legnagyobb platínává lesz a szerencsés szurnaliszták kezében. Egy kedvetlen miniszteri arc biztos prognosztikon, hogy a kabinet lemond. Pedig a helyzet a Bánffy beszéde óta teljesen változatlan.

A januári teendőkre nézve lehet, hogy Matkovic Sándor azt javasolta, hogy a kormány ne adjon ki rendeletet, hanem magától folyjon a status quo s ezt utólagosan visszaható erővel védje a javaslat, de biztos forrásból

irhatjuk, hogy sem ezen tanács (melyet különben a Neues Pester Journal hangoztatott legelsőben), sem más, ez irányban felmerült kombinációk és tanácsok, hogy tudniillik minden kormányi akció nélkül, pusztán az alsóbb hatóságok intézkedjenek, a kormánynál nem képeztek és nem képezik tanácskozás tárgyát, mert a kormány szándéka passzive bevárni az év utolsó napját s akkor nem bujva el átlátszó vagy átláthatatlan formák mögé, kiadni a rendeletet és nem pátenst, mint némely lap írja (mert pátenst csak a császár szokott kiadni).

Olyan hírelek, hogy a kormány fel akarja oszlatni a Házat, vagy hogy a kormány a lemondással foglalkozik, csak kávéházakban keletkezhetnek, minthogy se az egyiket, se a másikat nem kívánja a helyzet — ok nélkül pedig nem szoktak kormányok menni, se országgyűléseket feloszlatni.

Ma csakugyan volt minisztertanács, de az a folyó ügyekkel foglalkozott és semmi érdemleges mozdulattal a politikai helyzet keretében. Általában a kormánynak nem is lehet egyelőre más lépése, mint legfeljebb a kiadandó rendelet, illetve, utasítás szövegét megállapítani lehetőleg úgy, hogy az minél kevésbé sértse a törvényeket.

Nem lehetetlen, hogy a jövő hét folyamán meginterpellálja magát a Házban is, a teendők iránt, hogy a kiadandó rendeletre nézve provokálja a többség tudomásul vételét, ami szinte enyhítő hatással bírhat a törvénysértésre, melybe a szituáció belekergeti.

Minden alapot nélkülöznek azok a kószá hírek is, hogy a szabadelvű pártban ne volna egyöntetűség. Vannak ugyan hívei az önálló vámtérületnek, de senki sincs, aki elveit és nézeteit előbb akarja érvényesíteni, mint mikor annak ideje lesz. A jövő ősszel, ha majd a Ház elé kerülnek a kormány javaslatai.

Ami pedig a vezérférfiakat illeti ezek közül Tiszta Kálmán Széll Kálmán elejétől kezdve a kormány álláspontján voltak és vannak; gróf Csáky az egyetlen, aki a közjogi fölfogásra nézve eltérő nézeteket vallott, de csak a pártkonferenciáig, itt határozottan kinyilatkoztatta, hogy föltétlenül elfogadja a javaslatot.

Gróf Andrássy és még néhányan csak annyiban különböztek a párt más tagjaitól, hogy ők a kompromisszum megkísérlését melegebben javasolták. De minthogy ezen kompromisszum meg lett kísérelve és Bánffy elment a végső határokig — de a kompromisszum, különféle okoknál fogva, végleges hajótörést szenvedett — a szabadelvű pártban mint hiteles forrásból állíthatjuk, többé semmi se zavarja a teljes egyöntetűséget.

A hétfői ülés. A képviselőház, amint már csütörtökön megállapodott, a szünet után hétfőn tartja első ülését. Ez az ülés a vidéki képviselők kedvéért, akiknek már vasárnap este vissza kellene utazniok, rendes szokás ellenére, délután négy órától nyolczig fog tartani.

A Dárdai esete. Ismervén azt a bizalmi állást, melyet pár év óta a miniszter-elnökség kebelében Dárdai Sándor miniszteri tanácsos közmegelegedésre betöltött, némi megdöbbenéssel olvastuk egyik mai esti lapban a következő legfrissebb szenzációt:

„Dárdai Sándor lemondása. Igen érdekes hír szivárog ki a miniszterelnökségi palotából. Egy, még eddig megerősítésre szoruló jelentés szerint Dárdai Sándor miniszteri tanácsos, a fumei kérdés és a szerb kongresszus ügyének előadója, megváltik a miniszterelnökségben viselt hivatalától és ismét visszatér jogászai működéséhez. A híri óriási föltűnést van hivatva kelteni. Dárdai már napok óta nem jár be többé hivatalába és — mint halljuk — oda nem is fog többé visszatérni.”

A népszerű miniszteri tanácsos nagyszámú tisztelői és jóbarátai bizonyára megütközéssel fogadták ezt a meglepő híradást s mármár egy magyar Dreyfus-ügyről kezdtek hallucinálni, mikor vagy két óra múlva az emberséges *Budapesti Tudósító* a következő örvendetes jelentéssel üttöteagyon a csirázni kezdő „óriási föltűnést”:

„A király ő Felsége Dárdai Sándor miniszteri tanácsost *államtitkári* minőségben az *állami számvéviszók alelnökévé* nevezte ki.”

A tiltakozó gyűlés. A félhivatalos *Bud. Tud.* különösen hangsúlyozott „illetékes helyről” a következő közlést vette és adja:

Ismeretes dolog, hogy a függetlenségi párt azon bizottsága, mely a vasárnapi népgyűlést rendezte, beható tárgyalásokat folytatott a budapesti szocialistákkal, hogy azokat megnyerje a vasárnapi

jegyzé. A szép Viganoux Mari a vendégek mulattatására solotánczokat járt el az ő módos ingerlő kurtaszoknyájában (azóta nevezik az ilyen kurta szoknyát *viganónak*).

A grófkisasszony apja, egy dőlő oligarcha, heves szerelemre gyúlt Viganoux kisasszony iránt. A vén ló nagyobb botlik, mint a csikó. Nem csak szerette, de féltette is. Együtt akart vele lakni minden áron, csak a leánya ne feszélyezte volna. A többi három leánya már férjnél volt, nagy uraknál, csak a Biri kontesz volt még itthon, a legcsinosabb, legkedvesebb. A grófnak nagyon alkalmatlan volt ez, nem is titkolta, így szólt egyszer az országház pipázójában:

— Ha az ördög eljönne érte, annak is odaadnám.

Az ördög pedig engedelmeskedik a nagy uraknak, valahogy odalökte maga helyett Molnár Pált, hogy az is hallja.

Hirtelen a gróf elé állt bátor arczczal:

— Itt vagyok én, méltóságos uram. Adja nekem a grófkisasszonyt, meg fogom becsülni és is szívesen jön hozzám.

A gróf dühbe jött, elsápadt és a hangja süvítő lett:

— Én az ördögöt hittam, anice, de maga

csak egy Molnár. Miféle impertinencia ez? Megbolondult kend?

A „kend” pedig nagy sértés volt azon időkben egy gróftól, még ha demokratának mondta is. Mert a demokrata is ilyen volt azon időkben. Molnár Pál elvörösödött és mint a megvadult bika rohant a grófra. Jó szerencse, elfogták erőszakkal a követtársai: Pulszky Ferencz (tőle tudom ezt a történetet) és az esztergommegyei Kruplanitz, kinek a nevére ez a kadencia keringett:

Der Ablegat Kruplanitz
Ohne Geist und ohne Witz.

Megakadályozták a tettelegességet, de a duellumnak meg kellett lenni. Meg is történt másnap hajnalban a pozsonyi városerdőben.

Előző este azonban Viganoux Marinál volt a gróf. Kettesben vacsoráltak, punchot ittak; a Mari igen szép volt, igen pajkos, senki a világon nem tudott olyan kedvesen veszekedni, mint ő, ha a kis ökleit a csipőjére rakta, a gróf majd kiugrott ilyenkor a bőréből a nagy gyönyörűségtől.

— Bizony nagy bolond vagy, öreg kecském (a grófnak olyan szakálla, olyan arca és olyan neve volt, mint a kecskéé), minek bántod azt a fiatal embert, aki nekünk jót

akar. Ha elveszi a Biri konteszt, milyen pompásan élhetnének.

— Lehetetlen odaadnom, Mari. Megmozdulnának az őseim csontjai.

— Mit törődöl te azokkal a csunya csontokkal, öreg kecském, hadd mozogjanak, te csak velem törödj és légy rajta, hogy elmehesünk, elvonulhassunk valahova, például Pestre.

— Ugyan eredj, [ott a Széchenyi miatt restelném.

— Hát menjünk Bécsbe, jó papa. Ott be rendezel nekünk egy kis házikót, egy kertcske is lesz a végében, ott csinállok egy virágpadot s magam ásom, magam gyomlálom. Jó lesz, papa?

Kedveskedőn paskolta magnetikus tenyerével a gróf állát.

— Hm, Bécsben? — dohogott a gróf. — Ott a császár miatt restelném.

— Hát egyebütt, csak menjünk, okvetlenül menjünk. Prágát se bánom. De mennünk kell. Szabadulj meg a leányodtól.

— Nem lehet, nem adhatom egy Molnárnak.

— De mikor szeretik egymást.

— Még se lehet.

— De mikor olyan szép fu.

raktárra tegye, pláne ha esetleg a mezőgazdasági viszonyok kielégítőek. A készáru és határidő gabona között tényleg lenálló deport, majd csak ki egyenlődik valahogyan, de a bianco eladók csapdába kerítésétől keveset várhatunk. Itt csak a természetes tényezők segíthetnek.

Buza.

Készárúzet buzában. Amerikában 1 1/2 czenttel javultak az árak. Nálunk gyér forgalom volt. Elkelt 1700 métermázsa oláh buza és talán 10 waggon magyar áru, néhány krajczárral olcsóbb áron.

Előfordult eladások buzában.

Table with columns: Mennyiség, származás, minőség, átadási hely, ár, netto 100 Kgr. kint, Kész. vagy 3 hóra.

Raktárállomány buzában és lisztben: A fővárosi közraktárakban 185.500 métermázsa buza és 92.100 métermázsa liszt; a Silosban 61.100 métermázsa buza, a nyugati pályaudvaron 84.835 métermázsa buza és 5003 métermázsa liszt.

Határidőzet buzában. A forgalom korlátolt és lanya voltát legjobban jellemzi az, hogy a kezdő 11 forint 95 krajczáros tavaszi árfolyamot minden átmenet nélkül követte a 11 forint 91 krajczáros kurzus.

Hivatalos jegyzések buzában.

Table with columns: Faj, Mérés, 100 kilogr. készp. ára, 100 kilogr. készp. ára.

Előfordult kötések buzában.

Table with columns: Határidő, Délelőtti és déli tőzsde, Délutáni tőzsde.

Hivatalos határidőjegyzések buzában.

Table with columns: Határidő, Déli tőzsde zárlata, Lezármoló árfolyamok.

Rozs.

Készárúzet rozsbán: Rozsból egy kocsi- rakomány adatott el, mely eladást alant regisztráljuk.

Előfordult eladások rozsbán.

Table with columns: mennyiség, származás, minőség, átadási hely, ár, netto 100 Kgr. kint, Kész. vagy 3 hóra.

Hivatalos jegyzések rozsbán.

Table with columns: faj, hektolitrenkénti súly, 100 kilogramm készpénz ára.

Raktárállomány rozsbán: A közraktárban 52.200 métermázsa; a nyugati pályaudvaron 17.833 métermázsa.

Határidőzet rozsbán. Szórványosan fordult elő egy-egy 580 métermázsa kötés lanya árak mellett.

Előfordult kötések rozsbán.

Table with columns: Határidő, Délelőtti és déli tőzsde, Délutáni tőzsde.

Hivatalos határidőjegyzések rozsbán.

Table with columns: Határidő, Déli tőzsde zárlata, Lezármoló árfolyamok.

Takarmányfélék.

Készárúzet takarmányfélékben. Kevés forgalom volt takarmányfélékben, változatlan áron.

Előfordult eladások takarmányfélékben.

Table with columns: Mennyiség, faj, minőség, átadási hely, ár, netto 100 Kgr. kint, Kész. vagy 3 hóra.

Hivatalos jegyzések takarmányfélékben.

Table with columns: Ár, faj, Hektolitrenkénti súly, 100 kg. készp.

Raktárállomány takarmányfélékben: A közraktárakban 74.400 métermázsa árpa, 19.500 métermázsa zab, 112.700 métermázsa tengeri. A nyug. pályaudvarban 2809 métermázsa árpa, 301 métermázsa zab. Silosban 1500 métermázsa zab 19500 métermázsa tengeri.

Határidőzet takarmányfélékben: Tengeriben és zabban kevés üzlet volt.

Előfordult határidőkötések takarmányfélékben.

Table with columns: Ár, Határidő, Délelőtti és déli tőzsde, Délutáni tőzsde.

Hivatalos határidőjegyzések takarmányfélékben.

Table with columns: Ár, határidő, déli tőzsde zárlata, Lezármoló árfolyamok.

Gabona- és lisztforgalom.

A m. kir. közp. statisztikai hivatal az 1897. évi december hó 22-én este 6 óráig Budapestre vasuton és hajón érkezett s innen elszállított gabonaküldeményekről és a budapesti fővármivatalnál előjegyzett gabona- és lisztmennyiségekről a következő kimutatást teszi köze:

Table with columns: Az áru megnevezése, Erkezett, Elszállított.

Table with columns: Az áru megnevezése, Visszkivétel, A visszkivételre előjegyzett mennyiség.

BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE.

Budapest, december 24.

A tegnap kezdődött szilárdaság a mai tőzsdén folytatását találta; az árfolyamok ugyan nem emelkedtek lényegesen; de hogy ünnep előtti napon és az uralkodó súlyos viszonyok között csak 0.3-el főlebb mehettek, már jó jelnek tekintendő. Így is fogták fel a dolgot általában. A vélemény behatása, az igaz, nem igen keresendő a mai korlátolt üzletben; inkább a prolongáció által kiderített pozíció és az ennek következtében megindult fedezés okozta a csekély javulást. De mikor a kontremineur fedez, az is vélemény. Fél vélemény. Egész akkor volna, ha „megfordulna”, azaz ellenkező irányba terelné az üzlet. Ennek szükségét pedig az eladók mai nap még nem látják. Elég tőlük az, hogy lebonyolítanak. Némely helyi értéktűk is emelkedett árban. Jelentékeny változatok azonban nem jegyzendők fel.

Az előtőzsdén: Magyar hitelrészvény 379.— 379.50. Jelzálogbank 271.— Osztrák hitelrészvény 351.20—351.80, Osztrák-magyar államvasutak 334.—334.50. Ujlaki téglá 262.—264. Villamos vasut 268.—269.50 forinton kötettett.

Délelőtt 11 óra 25 perczkor zárulnak: Osztrák hitelrészvény 351.70. Magyar hitelrészvény 369.75. Aranyjradék 121.55. Koronajradék 99.56. Leszámitoló bank 245.—. Jelzálogbank 271.—. Rimamurányi 244.—. Osztr.-magyar államv. 334.25 Villamos vasut 269.50. Ipar és keresk. bank 101. Közuti vasut 386.50.

A délitőzsdén előfordult kötések: Koroha-

jár. 99.55 Kereskedelmi bank 1402.—1404, általános köszénbánya 11.550—115.75, ujlaki téglagyár 262.— 264, villamos vasut 268.—269.50, magyar hitel. 379.50.—380. jelzálogbank 271.25, leszámító bank 245.75, rimamurányi 244.25— osztrák hitelrészvény 351.40—352.80, osztr.-magyar államvasut 334.— 334.25 forinton.

Dijbiztosítások: Osztrák hitelrészvényekben holnapra 2.—2.50 frt; 8 napra 5—6 frt; január utójára 12—13 frt.

Délutáni 1 óra 30 perczkor zárulnak:

Table with columns: Magyar aranyjradék, Magyar koronajradék, Magyar hitelrészvény, Magyar ipar és keresk. bank, Magyar jelzálogbank, Magyar leszámító bank, Rimamurányi vasmű, Osztrák hitelrészvény, Déli vasut, Osztr.-magyar államvasut, Közuti vaspálya, Villamos vasut.

Az utótőzsdén: Osztrák hitelrészvény 351.50— 351.90, Magyar hitelrészvény 380—374.75, Osztrák-magyar államvasut 334.50—334.25 frton kötettett.

Délután 4 órakor zárulnak.

Table with columns: Osztrák hitelrészvény, Magyar hitelrészvény, Osztr.-magyar államvasut, Leszámitoló bank, Jelzálogbank, Rimamurányi vasmű, Közuti vaspálya, Villamos vasut, Ipar és keresk. bank, Déli vasut.

TERMÉNY- ÉS ÁRUTŐZSDEK.

Budapest, december 24. A szilvaüzletben a forgalom csekély volt: boszniai 85 drbos szilva 21 frton kötettett.

Hivatalos jegyzések.

Table with columns: Faj, Ar 100 kilogrammonként, Pénz, Ár.

Budapesti vásároknak.

Budapest, decz. 24. A mai vásár irányzata nagyban való forgalomban és az egyes cikkeknel a következő volt: Husnál a forgalom élénk, árak szilárdak. — Baromfínál élénk, árak emelkedtek. — Halban élénk, igen árak emelkedtek. — Tej és tejtermékeknel élénk. — Tojásnál élénk, árak emelkedtek. — Zöldsegnél élénk. — Gyümölcsnél igen élénk. — Fűszereknél élénk. — Időjárás borult, hideg. A központi vásároknakban nagyban eladott élelmi cikkek hivatalos árjegyzése a következő: Hus. Marhahus hátulja I. 48—56 frt, II. 40—48 frt. Birkahus hátulja I. 30—38 frt, II. 28—30 frt. Borjúhús hátulja I. 60—68 frt, II. 50—58 frt. Sertésahus elsőrendű 50—50 frt, vidéki 48—49 frt. (Minden 100 kilonként.) Kolbász füstölt 60—72 kr (kilonként). Sertésahús hordóval 520—530 frt (100 kilonként). — Baromfi (éls). Tyúk 1 pár 1.20—1.40 frt. Csirke 1 pár 0.80—1.40 frt. Lud hizott kilonként 4.50—0.56 frt. — Különlélek. Tojás 1 láda (1440 drb) 42.0—46.0 frt. Sárgepára 100 köts 2—5.00 frt. Petrezselen 100 köts 8.00—5.00 frt. Lencse m. 100 kiló 14—18 frt. Bab nagy 100 kiló 6—14 frt. Paprika I. 100 kiló 30—52 frt, II. 18—30 frt. Vaj közöns. kilonként 95—100 frt. Vaj-tea kilonként 1.10—1.40 frt. Burgonya-rozsza 100 kiló 2.00—2.60 frt. Burgonya sárga 100 kiló 2.30—8.20 frt. — Halak. Harcsa (éls) 0.60—1.45 frt 1 kiló. Csuka (éls) 0.50—1.40 frt 1 kiló. Ponty dunai 0.30—0.65 frt.

Szossz.

Bécs, decz. 24. Kontingens nyersszossz azonnal való szállítára 18.30—18.60 frig kelt el. Prága, decz 24. Adózott tripló-szossz 54 1/2—

A budapesti értéktőzsde hivatalos árjegyzései 1897. december 24-én.

Main table containing financial data for various categories: I. Államadósság, II. Más közkölcsonók, III. Záloglevelek és kölcsönkötvények, IV. Elsőbbségi kötvények, V. Bankok részvényei, VI. Takarékp. részvényei, VII. Biztosító-társ részv., VIII. Gőzmalmok részv., IX. Bányák és téglagy. r., X. Vasművek és gépgy. r., XI. Könyvnyomdák r., XII. Különféle vált. részv., XIII. Közleked. vált. részv., XIV. Sorsjegyek, XV. Pénzmekek, XVI. Váltók árfolyamai (laira), XVII. Határidőre kötött értörp. Includes columns for 'Mai záró-árfolyam' and 'Mai záró-árfolyam' with sub-columns for 'pénz' and 'árú'.

A tal megjelölt értékpapiroknál, melyek tiszti ére nem esték össze a napiári érvel, az osztalék az utolsó üzletnapra vonatkozólag átrendő

